лучиш от василевса за услугата?

/Ефросина трепва гордо,обидена и унизена.Внезапно сваля един пръстен от ръката си.

ЕФРОСИНА

Василевсът не може да ми плати повече,от това което струва този изумруд.Ти не познаваш Ефросина.Вземи го!

ИВАНИЦА

Благодаря. Не нося украшения.У нас нямаме този навик.

ЕФРОСИНА

Вземи ! Давам ти го в знак на обич. Императорът ще се гневи,че закъсняваме. Довиждане утре!Нали ще дойдеш у дома?Вземи пръстена.В спомен за нашата среща...

ТЕОФИЛ

Вземи го,княже.У нас това е обичай.Инак ще я обидиш.

/Иваница слага пръстена на ръката си.Ефросина бърза излиза. След нея преминават танцувачки,свирачи.Чуват се в далечината песни и музика/

АДРИАН

Бързам да бъда там докато Императорът не се е още опил.Да види че съм там.Голямо ядене ще падне тая вечер,риби,стриди и раци,печен дивеч, ананаси и неранзи,пушено венецианско сирене,хиоско вино... /излиза/

ТЕОФИЛ

Мина времето на Никифор Фока,на Иоан Цимисхи...На Комнините...Империята загива.Родът на Ангелите ще докара края и.И нищо не може да ни спаси Напразно губиш младостта си тук. Мъчно ми е като те гледам т самотен и тъжен.Имаш ли майка?

ИВАНИЦА

Имам.

ТЕОФИЛ

Делил ли си се от къщи други път?

ИВАНИЦА

Не.